

riboesenet. Der er endnu en Bemærkning, jeg skal gjøre til den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Peder- sen). Han sagde, at han i det Hele kunde slutte sig til Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds, men at han blot beklagede, at denne Rigsdagsmand ikke var gaaet ind paa den samme Tanke, der er udtrykt i de Endringsforslag, som ere stillede af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (S. Nielsen). Seg maa tilstaae, at jeg forundrede mig over denne Beslagelse, thi mit Forslag gaaer jo netop ud paa, at vi skulle gaae paa den Vei, som Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds vil, og den Vei, som Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds vil; jeg har netop forenet den Tanke, som ligger i begge disse Forslag, og jeg troer derfor, at han meget trostigt kan stemme med mig. Forøvrigt kan jeg ikke Andet end vedblivende anbefale det Forslag, jeg har stillet; dersom det ikke bliver vedtaget, skal jeg stemme for de Forslag, der nærmest slutte sig dertil, og jeg skal endnu kun gjentage, at den forandrede Stilling, Indenrigsministeren nu har indtaget, vistnok har en Indflydelse for mig, men dog kun den, at jeg, hvis den af Indenrigsministeren bebude Endring gaaer igjennem, medens Lovfor- slaget iøvrigt i alt Væsentligt bliver uforandret, dog til Slutningen skal stemme for den, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort.

Indenrigsministeren: Seg finder mig kun foranlediget til at bemærke, at det ingen- lunde har overrasket mig, at den ærede sidste Tale ikke er enig med Lovforlaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget; thi ganske vist indeholdt hans Foredrag ved første Be- handling mange Udsættelser i saa Henseende. Men den ærede Rigsdagsmand er ikke Thinget, og i Thingets Beslutning om, at Sagen, naagtet der baade i den ærede Rigsdagsmands og flere andre Medlemmers Foredrag laa Spiren til en Hærskare af Endringsforslag, skulde gaae umiddelbart til anden Behandling, har jeg seet et Haab om, at man nu vilde holde alle disse Spørgsmaal ude, og ialtfald i Hovedsagen vilde tage Loven, som den foreligger. Som Med- lem af Folkethinget vilde jeg deri have seet et

Vink om; vel ikke at frasalbe min Mening, men dog heller ikke at forsøge at gennem- føre den. Det staar naturligtvis ethvert Med- lem frit for at gjøre Prøven om igjen, men jeg har fremdeles det Haab, at den Anskuelse, som maa ligge til Grund for den da tagne Beslutning, ogsaa maa gjøre sig gjældende ved Afstemningen nu, den Anskuelse nemlig, at man vil see at faae en Slutning paa denne Sag ved i det Væsentlige at tage Lovforlaget i den Skik- kelse, det nu har, ledet dertil ved to Hoved- betragtninger, for det Første, at dette i alt Væsentligt er det samme, som allerede engang er vedtaget af Thinget, og for det Andet, at hvis det ikke udkommer som Lov, bliver den gamle Lov bestaaende. Naar der i saa Henseende er bemærket, at der ikke spares Noget ved at vedtage Lovforlaget, saa er dette en Vild- farelse, thi Landstutteriet koster mere end de 10,000 Rb., hvorefter her er Tale, og der er jo allerede paa Finantsloven fastsat et Beløb af 10,000 Rb. blot for at gjøre et Skridt til at nærme sig til de 40 Heste, som Landstutteriet efter Loven skal indeholde; deri ligger allerede en betydelig Besparelse; men Hovedsagen ved den tidligere af Thinget fattede Beslutning har jo egentlig ikke været at give Loven i et finantsielt Diemed, men at give den Sum, man vilde yde, en Anvendelse, man ansaae for mere frugtbringende. I den Henseende kan jeg svare et andet æret Medlem, at jeg for mit Ved- kommende kunde gaae ind paa mange Ting, men at det er mig bitterligt — og jeg støtter mig her ikke blot til private Meddelelser, men til Udtalelser i begge Ting — at der er mange Mænd her i Landet, som sætte stort Haab til, at Præmiesystemet vil være bedre og rigeligere Frugter, end det hidtil har kunnet bære, netop fordi de hidtilværende Præmier ikke have havt den Størrelse, som var nød- vendig, for virkelig at kunne veie Noget i Vægt- skaalen med Hensyn til at formaae Folk til at lægge sig efter en forædlet Hesteavl.

Rjar: Det er ikke saa sjældent, at man ved et Lovforlags Behandling bringes i For- legenhed, idet det indeholder Dele, som man gjerne ønsker at faae bragt ud i Livet, og andre Dele, med Hensyn til hvilke man ikke